

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

EEN ZELDZAAM GEVAL VAN ZWARE, ACUTE, BRONCHO-PNEUMONISCHE, VERSCHIJNSELEN NA HET INADEMEN VAN ACETYLEENGAS.

Naar aanleiding van de mededeeling van collega PEUTZ zou ik het volgende willen opmerken.

In de jaarverslagen van de Arbeidsinspectie over 1917, 1925 en 1930 zijn soortgelijke gevallen beschreven en in het verslag over 1937, dat juist ter perse is gegaan, wordt in verband met eenige voorgekomen gevallen uitvoeriger hierbij stil gestaan. Wanneer men de literatuur op dit gebied volgt, krijgt men niet den indruk, dat zij zeldzaam zijn.

De oorzaak wordt echter niet, zooals collega PEUTZ o.a. doet, gezocht in het acetylene gas zelf, waarvan wel de narcotische werking bekend is, doch niet, dat het verschijnselen geeft, als door hem beschreven.

Niet in alle gevallen is de aetiologie dezer aandoeningen, die gewoonlijk in kleine ruimten ontstaan, met zekerheid vast te stellen. Er zijn waarschijnlijk verschillende mogelijkheden, afhankelijk van de verontreinigingen van het gebruikte carbid, den aard van het werk, dat met de zuurstof-acetylene vlam wordt verricht en de omstandigheden, waaronder gewerkt wordt.

Steeds meer echter meent men, dat stikstof-zuurstofverbindingen (en vooral het NO_2), die bij de hooge temperatuur in de vlam worden gevormd uit de dampkringslucht, hier een belangrijke beteekenis hebben. De longverschijnselen, waarbij het longoedeem sterk op den voorgrond treedt, vinden hiermee een ongedwongen verklaring. Inderdaad kan een snelle resorptie na het inademen van nitreuse dampen binnen korten tijd tot stand komen.

In het onderschrift onder fig. 1 en 2 is abusievelijk gezet: „calciumcarbïd” inhalatie.

Den Haag, 25 April 1938.

P. A. VAN LUIJT.

MENSTRUATIE-ACHTIGE BLOEDING BIJ HET KONIJN.

Antwoord aan coll. TEN BERGE.

Ik zou een slechte leerling van MAGNUS en KOUWER zijn, indien ik niet wist, dat men de uitkomsten, verkregen met proeven op dieren, niet zoo maar op den mensch mag overdragen. Dit neemt niet weg, dat zonder deze proeven op dieren TEN BERGE geen gelegenheid gehad zou hebben zijn klinische ervaring op endocrinologisch gebied te verzamelen! Zonder deze proeven zou hij nog evenzeer in het duister tasten als vóór 1924. Ook heb ik niet gewaarschuwd tegen het gebruik van de biopsy-curette (die evenzeer tot mijn armamentarium behoort), maar tegen een al te zeker bouwen op de met dit nog nieuwe instrument verkregen gegevens. Amsterdam, 2 Mei 1938.

I. A. WIJSENBECK.

IS HERHAALD DOORLICHTEN EN ZIJN HERHAALDE RÖNTGENPHOTO'S ONSCHADELIJK?

Collega MORTIER HIJMANS antwoordt hierop: „Onschadelijk, want wij hebben bij duizenden van deze bewerkingen nooit schadelijkheid gezien”. Dit antwoord heb ik voorspeld, doch het overtuigt mij niet, want de röntgenoloog krijgt eventueel schade niet te zien, doch wel, *na jaren*, de internist, de endocrinoloog, de huisarts, of de neuroloog, en het zal niet bij hen opkomen de schade in verband te brengen met het röntgenen. Zoo zijn er Zuid-Amerikaansche Indianenstammen, die nu nog het verband tusschen bevruchting en bevalling niet beseffen. Zou niet ieder van ons, tot voor kort, bereid zijn geweest een dergelijke verklaring af te